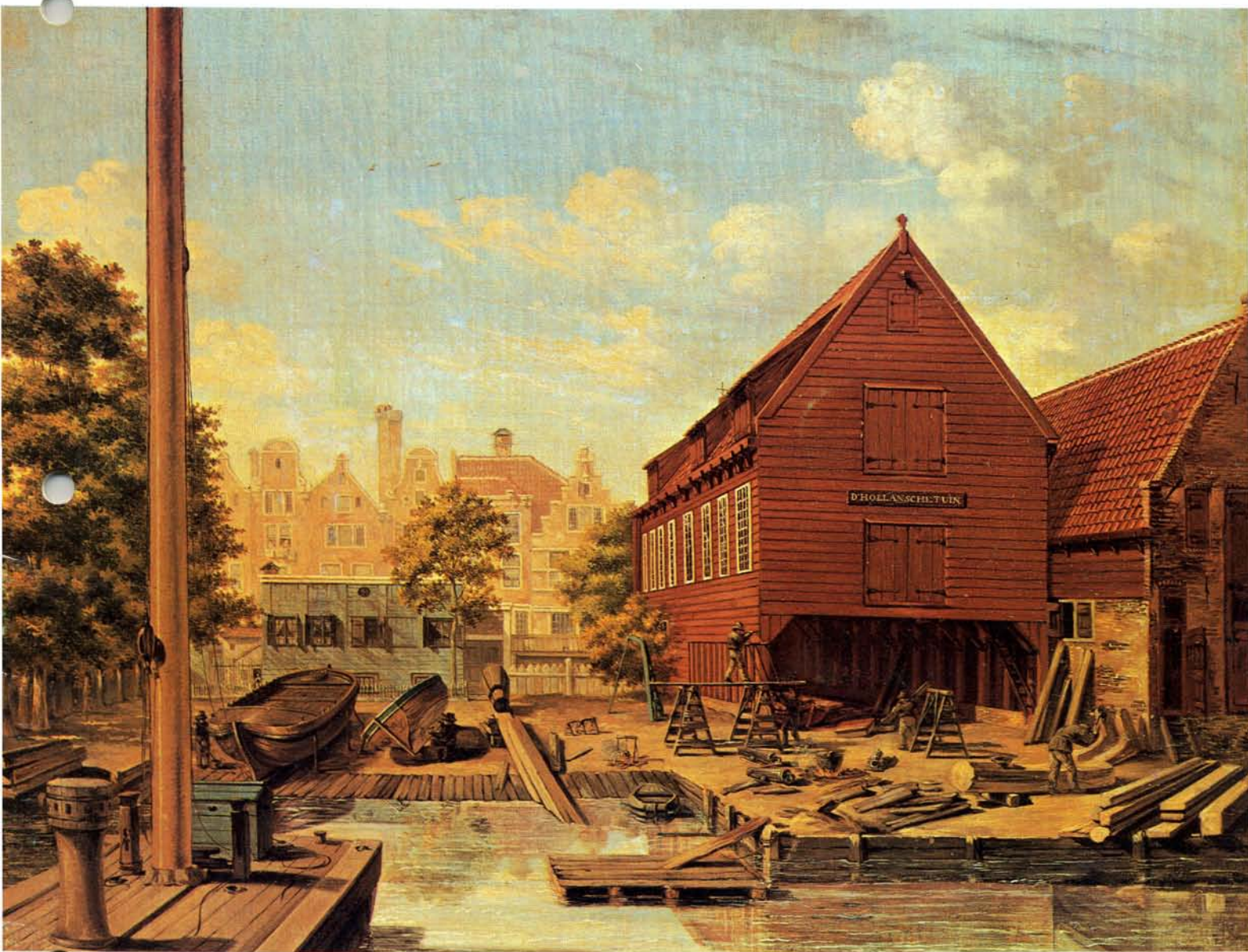

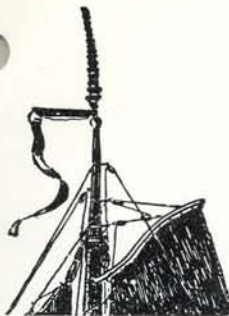

STICHTING STAMBOEK RONDE- EN PLATBODEMJACHTEN

JAARVERSLAG 1978

Scheepstimmerwerf d'Hollandsche Tuin op het Bickerseiland, Amsterdam (P. J. Bertichem).

STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN

BESCHERMVROUWE H.K.H. PRINSES BEATRIX

Verslag van de secretaris

Ook voor 1978 mogen we terugzien op een voor de Stichting geslaagd jaar. Onze doelstelling, „Bevordering van de belangstelling voor het ronde- en platbodemjacht”, werd ook dit jaar weer uitgedragen door het voortdurende werk van het verschaffen van in- en voorlichtingen, tekeningen en niet te vergeten het uitgeven van onze publicaties. Tevens kon dit ruimschoots geschieden door het organiseren van en/of medewerken aan vele evenementen en manifestaties. Aankondiging en verslag van deze gebeurtenissen in de publiciteitsmedia gaven veelal gelegenheid ons streven grotere bekendheid te geven.

Waardering mochten wij ook ontvangen. Een groep gasten van de ontvangst ten stadhuize bij Rotterdam Maritiem, per bus terugkerend langs onze in de Veerhaven afgemeerde vloot, brak los in een spontaan applaus na de opmerking „Die schepen stalen de show”. De waarheid van die opmerking werd onderstreept door de tijd die het televisiejournaal 's avonds juist aan opnamen van onze schepen besteedde.

Waardering ook op ander gebied. Het culturele aspect van ons streven nu ook duidelijk erkend door het besluit van het Prins Bernard Fonds tot een aanzienlijke bijdrage in de kosten voor de restauratie van de Snik.

Maar nu eerst verslag van de gebeurtenissen.

Winterreünie

Winter was het op die 11de februari. Maar wie na het ongemak van kou en door pekelwater witgeslagen voorruiten de Prins Hendrikkade in Amsterdam bereikte werd daar, door die zelfde kou trotserende, kwekelingen met parkeerborden in de arm keurig naar een plaats voor de auto, en tenslotte naar de ruime hal van de „Kweekschool voor de Zeevaart” geloodst.

Reünie was het ook. De sfeer van dit nautische gebouw, de hartelijke ontvangst, de ontmoeting van de vrienden, het terugblikken op de belevenissen en het anticiperen op de gebeurtenissen van de komende zomer, dat zijn maar enkele van de elementen die vanaf het begin direct weer de sfeer opriepen zo eigen aan de winterreünies.

Een programma dat vlot verliep. Na de ontvangst en de thee verzamelden we tegen vier uur in de filmzaal. Het openingswoord van de voorzitter kondigde o.m. ook weer een Sail-Amsterdam voor 1980 aan, waarvoor de medewerking van de Stichting wordt gevraagd. 1980 het jaar van ons vijfde lustrum.

Uit de kundig en artistiek gebrachte dia-beelden door de medewerkers van het Nederlands Historisch Scheepvaart Museum kregen we een fraai beeld van de historische Amsterdamse havens en scheepsbouwomgeving waarin wij ons daar bevonden en die we met onze schepen weer zouden kunnen verlevendigen in de aangekondigde manifestatie 1980.

Een filmpje van onze zomerreünie in Groningen-Zoutkamp bracht ons terug naar die prachtige dagen. Een geslaagd experiment om voor een grote zaal toch een redelijk beeld te krijgen met een 8 mm film. Een film zeer verdienstelijk gemaakt en gebracht door E. Braskamp, hoe kan het ook anders, weer uit de familie, zij het aangetrouwd, van Wiebe Brouwer, onverbrekkelijk verbonden aan de zomerreünie 1977.

Een film over de Zuiderzee besloot de middag-bijeenkomst. Een ieder mag hier het zijne van denken en het probleem, moet de Zuiderzee wel of niet verder ingepolderd worden, kan op vele manieren benaderd worden.

Dat gebeurde verder onder het animerende aperitief waar een zeemanslieders spelende accordeonist de toch al goede stemming nog verder verhoogde niet alleen door zijn muziek maar ook door de opmerking: „wat een club, ze lopen allemaal met een half gezonken schip op hun das”.

De raasdonders c.q. bramstaglopers met drijfijs in ruime mate aangekleed en heet en vlot opgediend waren een waardig slot van onze reünie. Aan onze gastheren van de Kweekschool voor de Zeevaart alle lof. Geslaagd, getuige het feit dat velen maar node afscheid konden nemen en nog een dansje maakten op de muziek die reeds onder de maaltijd voor een passende achtergrond zorgde voor de genoeglijke sfeer onder de tentjes van de als marktkraampjes aangeklede tafels.

Rotterdam Maritiem '78

We vermeldde reeds Sail Amsterdam. Rotterdam bleef zeker niet achter. Deze manifestatie, waarvoor het initiatief genomen werd door het Rotterdamsch Nieuwsblad ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan daarvan, groeide uit tot een spectaculaire gebeurtenis die liet zien welke enorme betekenis de zee, de scheepvaart, de haven voor onze nationale economie is. De op uitnodiging aanvaarde medewerking met een aantal van onze schepen groeide eveneens uit. Dit plaatste de organisatoren voor de nodige problemen en had ook wel enkele gevolgen. Een tachtigtal ronde- en platbodemjachten, in plaats van het tot vijftig verwachte aantal, schreef in om zich de unieke gelegenheid zelf te varen in, en nader kennis te maken met 's werelds grootste haven, niet te laten ontsnappen. Wie zou die enthousiaste deelnemers willen teleurstellen?

Op vrijdagavond 19 mei was de, door de Koninklijke Roei- en Zeilvereniging „De Maas” zo welwillend ter beschikking gestelde Veerhaven dan ook letterlijk afgestampt. Niet twee lagen hoog maar een bijbootje kon er nauwelijks bij. Geen wonder dat de stemming dan ook „vol” was.

Formeren op de rivier

Foto: Rotterdamsch Nieuwsblad

Zaterdag 20 mei. Compleet Palaver met alle kapiteins, uitvaart voor het formeren van de vijftien eskaders in de Jobshaven. Consternatie door een explosie bij het starten van de motor aan boord van de zeeschouw „Octavus”. Medische behandeling van enkele opvarenden bleek noodzakelijk. Gelukkig geen blijvende gevolgen voor schip en bemanning. Maar „the show must go on” en precies op tijd begon het formeren van de kiellinie. Gekozen was voor het formeren in een S-bocht met de opzet dat langzame of achter geraakte schepen konden opsluiten door het afsnijden van één of allebei de bochten. Wellicht pakte dit toch anders uit. Schippers minder ervaren in het in strak verband manoeuvreren zijn vaak geneigd bij het dwars in zien van het om zijn as draaiende schip vóór zich, naar buiten op het achterschip te gaan aanhouden waardoor de bocht juist alsmaar meer gaat uitstulpen. Tegenover de werking van stroom en wind, oponthoud van het begin van het défilé en doorkruisende andere schepen was het resultaat dat onze linie in plaats van tachtig schepen in de geplande lengte voor vijftig schepen te krijgen, te lang was uitgestrekt. Het tijdschema kwam hierdoor in gevaar en de leiding van het gehele gebeuren moest, met het oog op niet meer te verschuiven andere evenementen zoals aanvliegtijden van helioppers enz., besluiten een gedeelte van onze linie af te kappen. Voor onze

Met het oog op andere evenementen

Foto's: Rotterdamsch Nieuwsblad

„herdershond”, Bob Kok, aan boord van een roeiersvaartuig geen prettige boodschap om over te brengen. Voor hen die dit troffen, helaas altijd de laatste schepen, een bijzondere bittere pil. Uit de brief van 29 mei van de Rijkshavenmeester Benedenrivieren — „ondanks de ongetwijfeld grote teleurstelling bij de betrokkenen werden de terzake gegeven aanwijzingen zonder meer opgevolgd waardoor onregelmatigheden in de verdere afwerking van het draaiboek werden voorkomen. Hun medewerking wordt daarom bijzonder gewaardeerd” —. Aan zijn verzoek dit aan de „uitvallers” te willen overbrengen voldoen wij zeer gaarne in dit jaarverslag, zodat iedereen het kan lezen.

Foto: Rotterdamsch Nieuwsblad

Het défilé langs twee Koninklijke jachten, zowel de Piet Hein met H.M. de Koningin aan boord en de Groene Draeck met onze Beschermvrouwe, heeft u wellicht zelf op het televisiejournaal gezien. Voor de deelnemers een roezemoezig maar machtig gebeuren op een overvolle rivier.

Rustiger maar minstens even interessant de Waalhaventocht in die ene lange slinger met z'n vele vaak moeilijke „quiz”-vragen. We leerden naast rederijvlaggen, LASH-bakken, hijmachines en elevatoren o.a. ook het beroep dat in een bepaalde wijk wordt uitgeoefend. Het „oudste”. De uitreiking van de prijzen voor de beste antwoorden in het gebouw van de K.R. & Z.V. „De Maas” besloot dit uitstapje.

Défilé

Foto: Rotterdamsch Nieuwsblad

Een gezellige avond daarna. Ook al door de (over)-grote opkomst helaas enige teleurstelingen in de hoeveelheid kaarten voor de ontvangst in het Ned-Lloyd huis, maar gevallen van verhongering werden niet gemeld.

Tenslotte op zondag de gezamenlijke zeiltocht naar Maassluis. Wat minder fraai weer dan de dag daarvoor doch dit maakte die tocht op de rivier wellicht juist zo onvergetelijk. Een wandeling in het oude Maassluis en het afscheid daar in de haven, het was het besluit van een voor onze Stichting waardig evenement waar wij als deelnemers veel genoeg aan beleefden.

Lentefeest op de Bierkade

Het lentefeest op de Bierkade in Den Haag was vorig jaar kennelijk in goed „water” gevallen. Ook dit jaar was er weer feest, nu gebaseerd op de intocht van kapitein-generaal en admiraal Piet Hein en zijn gezelschap in Den Haghe op 14 januari 1629 na de verovering van de zilvervloot. De feestelijke begroeting bij zijn aankomst aan de Bierkade gespeeld overeenkomstig het „Waerlyck verhaal van jonkheer Alexander van der Capellen”. In de regie weer duidelijk herkenbaar de hand van onze oud-voorzitter C. J. W. van Waning. Ondanks de datum 16 en 17 juni precies één week voor onze eigen zomerreünie waren er weer enkele van onze schepen om ook deze gebeurtenis door hun aanwezigheid op te luisteren. Onze dank aan de eigenaren daarvan die daardoor ook deze gelegenheid om de belangstelling voor onze schepen te bevorderen niet onbenut lieten. Overigens zijn wij er van overtuigd dat zij zelve minstens evenveel genoeg daaraan hebben beleefd.

Zomerreünie

En dan ons eigen jaarlijks gebeuren. Ditmaal na veertien jaar wederom in Medemblik en wel op 23, 24 en 25 juni.

Jagende wolken, wind en grauwe golven met een enkel plekje zonlicht, niet bepaald zomers. Was het ook zo geweest op die zelfde dagen in 1517, de kronieken vermelden het niet en wie heeft er nog een Enkhuizer Almanak van dat jaar? Wel vermeidt Dirk Burger van Schoorl in zijn „Chronijk van Medemblik” o.m. het volgende:

„Deze Swarten Hoop ofte Gelderse Friezen quamen den 24sten Juny van de Lemmer met 150 schepen, zoo groote als kleine omtrent drie tot vierduyzend

Jagende wolken voor Medemblik

Foto's: A. Heilbron-Kuyck

mannen, op dit Noorder-Quartier afzakken. Den 25sten dito op een Donderdag, des morgens vroeg landden zij voor Medemblik, en wonnen de stad stormerhand, hoewel de burgers haar vroomelijk te weer stelde, dies veele dood bleven, sommige vlugten uytde Stad, een groot deel die haar hier en daar in de huysen verstookten hadden wierden opgesogt en gevangen genomen ende gerantzoeneerd. Zij plunderde de stad metèr haast en hebben het verbrand, dat er niet een huys staan bleef, behalve het Slot, dat konde zij niet krijgen, door dien Joost van Buuren Casteleyn haar vromelijk afwees. Deszelven daags trokken zij voort, brandende eerst Opperdoes en Twisk af, verschoonend Midwoud, door voorbidden van den Pastoor die een rantzoen gaf van 150 guldens, alzou in 't geheele dorp zooveel gelds niet te vinden was...".

Wel weer zo'n zelfde vloot valt Medemblik binnen

Foto's: A. Heilbron-Kuyck

Op de kop af vierhonderd één en zestig jaar later gaat het wat gemoedelijker toe. Wel weer zo'n zelfde vloot, — Ronde en Platbodemschepen — nu 120 stuks vallen Medemblik binnen echter druppelsgewijs en de „burgers” behoeven zich niet te weer te stellen. Integendeel zij heten „vroomelijk” welkom. Ook nu weer de vlucht in het Slot maar dan gebroedelijk samen voor het wat gure weer. Ook de „Casteleyn” herleefde. Al was zijn naam niet Joost van Buuren, hij weerde zich niet te min uitstekend.

Een voortreffelijk begin deze ontvangst van het gemeentebestuur in die historische omgeving. Het bracht de vrienden van het ronde en platbodemschep direct in de sfeer zo eigen aan onze reünies. Het weer kan dan nauwelijks meer spelbreker zijn. Trouwens dat weer was al beduidend beter dan de laatste maal in Medemblik in 1964. Toen gingen er de nodige masten overboord. Glunderende herinneringen over het daarmee „verdiende” glas sherry van onze beschermvrouw aan boord van „De Groene Draeck”.

Toch de volgende dag wel iets teleurstelling. Gezeild kon er worden en hoe, maar de „show” van Waller-wevende eskaders van twee vloten dooreen — niet alleen zo machtig om zelf uit te voeren doch ook bedoeld als kijkspel voor het publiek — kon niet tot zijn recht komen. Jammer, te meer daar een traditioneel waterspel met vuurwerk op bijna de langste dag van het jaar en dan nog met zomertijd, ook niet tot de mogelijkheden behoorde.

Genoten werd er echter volop. Gewedijverd ook tussen de langsbuisende eskaders, een niet eenvoudige opgave om met zo'n wind een eskader mooi in de verschillende formaties te houden. Het veertiende eskader, bestaande uit zes zeeschouwen, lukte dit het best, bracht een keurig saluut aan de admiraal en kwam hiermede in het bezit van de „wisselprijs Dordrecht 1976”.

Langsbuisende eskaders

Foto's: A. Heilbron-Kuyck

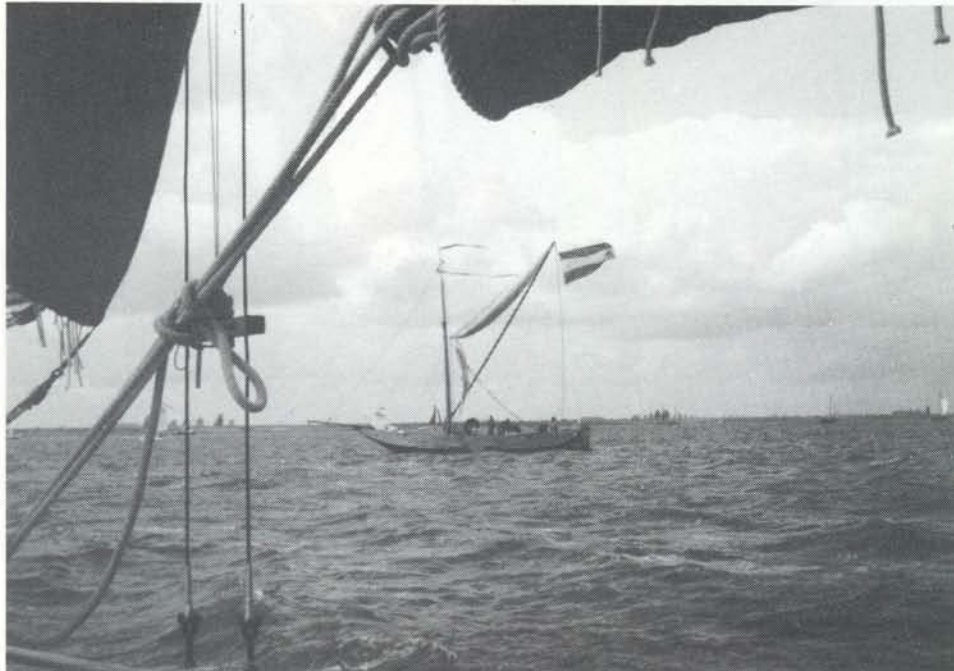

Een niet eenvoudige opgave

Foto's: A. Heilbron-Kuyck

De door ons voor deze gelegenheid gekozen admiraal, en die verkiezing door hem welwillend aanvaard, was ditmaal de Commissaris van de Koningin in de provincie Noord-Holland. Aan boord van de „Vrouwe Alize” nam hij, bijgestaan door de burgemeester van Medemblik het saluut in ontvangst. Geen sinecure op deze winderige dag aan boord van de, in open vissermans-uitvoering terug gebrachte, Arnemuider Hoogaars, door Meerman gebouwd in 1895. Een geleende pet en gewoon een grote pot met garnalen, het past

Het Admiraalschip „Alize”

Foto: Strübring

*Wegzeilend
onder het spriettuig*

Foto: A. Heilbron-Kuyck

allemaal in het beeld van de echt oud-Nederlandse zeilschepen. Het schip zelve, na het saluut wegzeilende onder het oorspronkelijke spriettuig was daar de bekroning van. Voor het gedurende vele jaren met zorg onderhouden van dit schip, het terugbrengen hiervan in de oorspronkelijke staat en hiermede op voortreffelijke wijze het streven van onze Stichting te hebben gediend en bevorderd, ontving de eigenaar de heer A. M. Schotes te Warmond hiervoor de „W. H. de Vos-Wisselprijs”.

W. H. de Vos-prijs

Op het diner des avonds in het Wapen van Medemblik, waar men niet alleen kans zag ruim 270 reünisten en hun gasten in een sfeervolle aankleding onder te brengen doch ook vlot en uitstekend te bedienen, werden naast die prijs, nog meer prijzen uitgereikt. De beker voor de lange afstand ging dit jaar naar de heer J. Schuurman uit Middelburg van de tjalk „Zeldenrust”.

Lange afstand-beker

Foto's: A. Heilbron-Kuyck

*Twee kanonnetjes
bleven uitgesteld*

De nieuw ingestelde Waller-Weef prijs, twee kanonnetjes voor de best wevende eskaders, bleef door de reeds bovengenoemde omstandigheden nog alleen maar uitgesteld, ter stimulering voor een volgend jaar!

Hoe „Stichting Stamboek Ronde- en Platbodempjachten” in het Engels wordt uitgesproken hoorden wij bij de overhandiging van twee vlaggen door de heer Wansbrough White die namens de Thames Barges als gelijkgestemde idealist een onzer gasten was.

*„Stichting Stamboek”
in het Engels*

Foto's: A. Heilbron-Kuyck

De burgemeester betoogde dat we echt niet nogmaals veertien jaar behoeften te wachten om dan met mooi weer — driemaal is scheepsrecht — in Medemblik terug te komen. We hopen ons hieraan te houden. Een genoeglijk diner. Het, ook al weer door de zeker niet behaaglijke temperatuur, afgelaste openluchtbal, deed aan de heersende stemming geen afbreuk meer.

Voor de zondag hadden de weergoden weer windkracht zeven op het programma staan en na de gelegenheid tot kerkgang, ging het bij de hardzeilerij dan ook inderdaad hard tot erg hard. Veel van het schip en bemanning werd gevergd. Gezeild werd een baan van ongeveer twaalf mijl. De organisatie, zoals gebruikelijk gezamenlijk met de plaatselijke zeilvereniging „Bestevaer”, was uitstekend verzorgd.

Wederom werd door deelnemers en toeschouwers met volle teugen genoten van het oer-Hollandse gezicht van hardwerkende schepen met bolle zeilen, voortstormende over het levendige en steeds wisselende wijde water. Het décor van de Medemblikker veste met daarboven de wind en wolken was één groot levend schilderij uit de Gouden Eeuw.

Het, in tegenstelling met het admiraalzeilen op zaterdag, nu, voor de hardzeilerij, ontbreken van de fleurige vlaggen en wimpels onderstreepte hierbij de ernst waarmede gestreden werd. Trotse winnaars in hun klasse van vissersschepen, P. F. Scholz met Zeeleeuw, H. W. Stapel met Aladdin, A. Been met Willemijntje; in de klasse Tjalken: J. D. Franken met 't Onvolmaecte Schip; bij de Grundels en Schouwen: F. J. Zeevenhoven met De Platte Muyl en bij de Staverse Jollen: J. W. van der Kraan met Aaltje Vis.

In 1517 koos de in Medemblik binnengevallen ronde en platbodenvloot op de 26ste juni weer het ruime sop. In 1978 was het voor ons op diezelfde datum ook weer afgelopen en vervolgde ieder op eigen wijze weer zijn eigen koers naar zijn eigen bestemming. Met een scheepslading herinneringen en een hart vol dankbaarheid. Dankbaarheid tegenover de initiatiefnemers tot oprichting van onze Stichting die de stimulans uitdroeg om zoveel van onze echt oud-Nederlandse schepen te behouden en na te bouwen, waardoor een niet meer weg te denken beeldondersteuning werd verkregen van onze fraaie waterlandschappen en onze historische havensteden. Dankbaarheid ook tegenover alle medewerkers van Rijks- en Gemeentelijke instanties die het door hun inzet voor ons mogelijk maakten in 1978 met een vloot van ronde- en platbodems te Medemblik binnen te vallen.

Regionale Friese Reünie

Op 4 augustus was het in de gemeentelijke jachthaven te Heeg weer gezellig vol voor de negende Regionale Reünie voor Friese ronde jachten en schouwen. Gezellig vol ook 's avonds bij het samenzijn in het Dorpshuis.

Zaterdag 5 augustus na het palaver des morgens werd 's middags begunstigd door uitstekend zeilweer, fel doch sportief gestreden in de wedstrijden verzorgd door de Watersportvereniging „Heeg”. Acht klassen gingen van start, te weten: Kleine schouwen en Boatsjes, kleine tjotters, G.W.S. schouwen, grote tjotters, Friese jachten, kajuitschouwen, open schouwen en grote

Friese jachten en boeiers. Voor de G.W.S. schouwen vormde die wedstrijd een onderdeel van een door de vereniging „Grouwster Watersport” ingestelde serie.

's Avonds kon men bij de evenementen in het dorp en bij de fakkelvaart de te vroege start of het gemiste rak weer vergeten onder het motto „volgende keer beter”.

Tenslotte op zondag 6 augustus het traditionele admiraalzeilen. Als Admiraal fungeerde Ir. F. de Wolf, voorzitter van de vereniging „Grouwster Watersport” aan boord van de kajuitschouw „Zilvermeeuw”.

Zestien eskaders voerden dit fraaie schouwspel op, dit jaar voor het eerst onder de coördinatie van een regisseur. Een groot succes, zoals trouwens de hele reünie.

Vlissingen

En nog waren alle evenementen niet voorbij. Nu in het zuiden des lands waar op uitnodiging van het Maritiem Instituut de Ruyter medewerking werd verleend aan de vlootschouw ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van dat instituut.

Op donderdag 17 augustus waren zestien van onze schepen verzameld in de Binnenhaven aan het marineterrein, hartelijk welkom geheten door marine en loodswezen.

Vrijdag 18 augustus, 's morgens het welbekende palaver met de kapiteins. Ten 12 uur doorschutten in de grote zeesluis bij het mooiste weer wat maar te denken was, zon en precies de goede Z.W. wind. Er ging nog wat vloed wat het formeren van de vloot in kiellinie gemakkelijk maakte. Om twee uur lag dan ook de gehele vloot onder aanvoering van het Rijkswaterstaatschip

Het mooiste weer wat maar te denken was

Foto: Wim Riemens

Schepen voor Vlissingen

Foto: Wim Riemens

Stuyvesant gereed om te paraderen. Na een vijftiental schepen van loodswezen, sleepdiensten, visserij, reddingswezen en rijks politie, volgde het eskader ronde- en platbodemjachten onder commando van de heer Steenstra a/b van de Maze en tenslotte nog enige motorjachten en een aantal scherpe jachten. De burgemeester van Vlissingen, geflankeerd door autoriteiten van de jubilerende zeevaartschool, nam de vlootshow af aan boord van het loodsvaartuig „Fomelhaut” die voor de boulevard ten anker lag. Begunstigd door het mooie weer kon het publiek volop genieten van het geboden schouwspel. Na tweemaal langsvaren werd weer doorgeschut en ligplaats gekozen in de Binnenhaven.

Het programma daarna was uitstekend verzorgd. Per bus naar het instituut, oorlam, gevolgd door een overvloedige barbecue in de tuin. Met donker naar binnen en in de bar met levende muziek een drankje en een dansje was het al gauw weer middernacht, het tijdstip waarop de bussen weer begonnen te pendelen terug naar de ligplaatsen in de haven. Voor de deelnemers een dag om weer vol(ge)daan op terug te zien en nog eens aan terug te denken bij het zien van het, ongetwijfeld in het schip opgehangen, gekregen herinneringsplaatje.

Dank voor het tonen van onze schepen. Een verkregen reactie: „wat zijn die platbodems een gedisciplineerd publiek” moge wellicht taalkundig niet geheel juist zijn, we zijn er wel gelukkig mee. Houwen zo.

Pelgrimsvlag

De jaarlijkse overdracht van de Pelgrimsvlag met het daarbij behorende kamferhouten kistje vond dit jaar wederom plaats op het Brasemermeer en wel op 25 september met acte de présence van 23 schepen. De volgende vlagbewaarder is nu de heer Ir. J. Both van de Staverse jol Vrouwe Anna Margaretha. Moge hij de vlag het komende jaar op vele gelegenheden trots kunnen voeren.

JONGERENAFDELING DER
STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN

Jeugdverslag

Het vignet zo symbolisch gekozen: „Wees bereid en gereed het roer over te nemen als de tijd daar is”.

Hier volgt het verslag.

Evenals vorige jaren heeft het jongerenbestuur van de Stichting haar best gedaan om voor haar leden enige leuke evenementen te verzorgen.

Allereerst was daar de lente-reünie, waaraan werd deelgenomen door de Sapitau en de Kraagbeer. Zij maakten met zeven jeugdleden het IJsselmeer een week lang onveilig. De plaatsen Durgerdam, Volendam, Enkhuizen, Hoorn en Marken werden aangedaan. Het is jammer, dat niet wat meer jongeren hieraan deelnamen, want dit is een evenement, dat juist zo geschikt is voor de integratie van de jongeren.

De zomerreünie heeft nauwelijks problemen opgeleverd voor de jeugd ondanks de harde wind. De roeiwedstrijd was door Yvonne Jacobs uitstekend georganiseerd en had dit jaar een bijzonder sportieve sfeer. Hoewel eenieder zijn of haar best deed om zo snel mogelijk te roeien, nam men het verlies ook goed op. De wedstrijd werd gewonnen door Herman Vos, maar natuurlijk was er voor iedereen een prijsje.

De maaltijd begint zo langzamerhand aardig ingeburgerd te raken, want maar liefst 110 jongelui, variërend in de leeftijd van 10 tot 25 jaar besloten om de gezelligheid van hun leeftijdgenoten op te zoeken. Het eten was goed en de sfeer was prima, zodat het een uitstekende warming-up was, om met z'n allen naar de buis te gaan kijken voor de WK-finale.

Op maandag werd gestreden om de verschillende prijzen, die ieder jaar weer te behalen zijn bij het jeugdzeilen. De „Drie Gebroeders” startte het snelst, wat haar de start-wisselbeker opleverde.

De familie Been van de Suez, die spontaan op zich genomen had, om als start- en finishcomité te fungeren, zijn wij veel dank verschuldigd. Bovendien wisten zij met behulp van de T.C.F. feilloos de juiste rangorde van binnenkomst te berekenen. Dit leverde de volgende uitslag op:

1. Sapitau
2. Piet Hein II
3. Annetta Maria
4. Bysfeint
5. Drie Gebroeders

De Elektra had moeten opgeven vanwege een gebroken piekeval en kreeg daarom de troostprijs. Gerard Vos van de Annetta Maria kreeg als jongste schipper de wisselspeen en het De Waard wisselblok ging dit jaar naar Jan Stulp van de Sapitau.

Na de gezellige prijsuitreiking ging ieder zijns weegs.

Het jongerenbestuur heeft de verheugende mededeling te doen, dat het is uitgebreid met Gerard Vos.

Sommigen schijnen te denken, dat de jongerenafdeling uitsluitend uit werkenden en studerenden bestaat. Integendeel, wij zijn er slechts om te varen! Daartoe organiseren wij een lente-reünie in mei om ons gezamenlijk voor te bereiden op het nieuwe vaarseizoen. Wij hopen dat vele van onze leden hieraan mee zullen doen.

namens het bestuur,
T. Gorter.

Publicaties

Na het verslag van de belevenissen nog enige van de andere Stichtings-aangelegenheden. Rondzending van de volgende (tweede) publicatie kon volgens plan in het voorjaar geschieden. Uitgegeven is nu tot en met bladzijde 93. Bij de samenstelling van de derde zending is enige tegenslag ondervonden. Gehoopt wordt deze toch nog zo snel mogelijk te kunnen distribueren.

FEDERATIE OUD-NEDERLANDSE ZEILSCHEPEN

STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN

VERENIGING BOTTERBEHOUD

LANDELIJKE VERENIGING TOT BEHOUD VAN HET ZEILEND BEDRIJFSVAARTUIG

In het vorige jaarverslag werd de verzuchting geslaakt „Ambtelijke molens malen langzaam”, maar zij malen, en wel met de volgende resultaten:

- Subsidie voor de financiering van aanschaf en opslag van schaarse, moeilijk verkrijgbare materialen, werd door het Prins Bernhard Fonds toegekend. Voor onze Stichting resulteerde dit in de financiering van het dode kapitaal ad f 10.000,— in het restant zeildoek. Onderhandelingen zijn gaande over de aankoop en opslag van eiken huid-delen. Uitgewerkt wordt nog op welke wijze en met welke voorwaarden deze materialen door U aan te kopen zullen zijn. Het ligt in de bedoeling dat ook materialen onder deze voorwaarden aangekocht en opgeslagen door onze participanten in de federatie in voorkomend geval door ons te betrekken zullen zijn en vice versa. Zo is bijvoorbeeld de Vereniging Botterbehoud bezig kromgegroeid eiken ten behoeve van spanten te verwerven. Wij hopen u hierover binnen niet al te lange tijd te kunnen berichten.
- Ook heeft het Prins Bernhard Fonds ten behoeve van de Federatie een bedrag gereserveerd om als subsidie te dienen voor restauratie van schepen van particuliere eigenaars die zijn ingeschreven bij één van de drie organisaties. Krachtens de regeling met het Prins Bernhard Fonds is deze subsidie beperkt tot „schepen, die een bijzondere waarde als

monument vertegenwoordigen". De Federatie heeft dit indertijd als volgt onder woorden gebracht:

„Subsidie op restauratieplannen van enkele met verval bedreigde schepen van een zeldzaam type en waarvan het — reeds aangevangen — behoud belangrijk wordt geacht". Het totale subsidiebedrag bedraagt vooralsnog f 50.000,—. Daar dit per aangesloten organisatie neerkomt op ongeveer f 16.000,— zal het duidelijk zijn dat het per afzonderlijk schip slechts om een aanvullende subsidie zal kunnen gaan.

- Losstaand van de bovenvermelde subsidie werd eveneens de mogelijkheid geopend door het Prins Bernhard Fonds dat rechtspersonen, zoals de drie in de Federatie samenwerkende behoudsorganisaties, in de gelegenheid worden gesteld om aanmerkelijke subsidies aan te vragen voor een klein aantal restauratie-projecten van schepen die aan deze rechtspersonen in eigendom toebehoren. Het behoud van onze Snik werd hierdoor mogelijk.

Maar eerst nog het andere aspect van de Federatie, het gesprek met C.R.M. om tot spelregels te komen dat ook daarvoor in aanmerking komende schepen aangewezen zouden kunnen worden als beschermd monument volgens de monumentenwet. Daarvoor werd evenals vorig jaar een parlementaire zeildag georganiseerd. Op de stille maandagmorgen van 4 september de haven van Marken uitvaren als gast op een vloot van klassieke zeilschepen is iets onvervangbaars en nu maar hopen dat de heren uit Den Haag dat ook zo hebben ervaren. Dit jaar onder de gasten de Staatssecretaris van C.R.M. en de Rijksinspecteur voor roerende monumenten. Zullen we ook dit gesprek bevredigend kunnen afsluiten? De tijd zal het leren.

Restauratie Snik

Zoals boven vermeld is de kogel door de kerk en wat voor een kogel, als het inslaan van een bom vol schitterend vuurwerk was het prachtige bericht dat het bestuur van het Prins Bernhard Fonds tijdens haar zomervergadering besloten had onze Stichting op onze aanvraag een subsidie te verlenen van maximaal f 165.000,— voor de restauratie van de Snik. Aan deze toezegging is een voorwaarde verbonden dat het schip te zijner tijd zal worden overgedragen aan de Vereniging Nederlands Historisch Scheepvaart Museum te Amsterdam. Een voorwaarde waaraan wij met veel genoegen zullen voldoen. In de volle verwachting dat we ook de laatste financiële eindjes voor dit project aan elkaar zullen weten te knopen werd de opdracht tot restauratie van het casco aan de Stichting Werf „t Kromhout" verleend. Door te kiezen voor een opbouw tot trekschuit wordt bereikt dat de Stichting Internationale Tuinbouwtentoonstelling 1982, onder meer, het niet-subsidiabele deel van de afbouwkosten voor zijn rekening neemt en het gehele project, op haar internationale manifestatie, de gewenste publiciteit zal krijgen.

Voor ons niet-subsidiabele deel willen wij, zoals vorig jaar aangekondigd, voor iets extra's bij U aankloppen. Wij stellen ons voor om op de rond te zenden accept-girokaart voor de jaarlijkse bijdrage over 1979, waarvoor we meenden ook dit jaar de richtlijn voor het minimum niet te moeten verhogen, tevens te vermelden „extra bijdrage voor restauratie Snik". Ontvangen wij gemiddeld vijftien tot twintig gulden extra dan schieten wij in één keer een fraai eind in de goede richting.

Moge dit bij uitstek culturele aspect van onze Stichting ook van harte Uw steun ondervinden.